

મારો અનુભવ છે, મારી દષ્ટિએ હંમેશાં હું સાચો હોઉં છું. આમ છતાં મારા કેટલાક સંનિષ્ઠ કાર્યકરો મારામાં કાંઇક ખોટું જુએ છે. પહેલાં હું મને સાચો અને સામેનાને અજ્ઞાની સમજતો પણ 'અનેકાંતવાદ'નો અભ્યાસ કર્યા પછી હવે મને લાગે છે કે બન્ને પોતપોતાની યોગ્ય રીતે સાચા ! મહાવીરે પ્રરૂપેલા અનેકાંતવાદના સિધ્ધાંતે મને નવી દષ્ટિ આપી છે.

— ગાંધીજી

રૂા. ૨૫/ -

तीर्थंडर लगवान भहावीर

રાજેન્દ્ર મયાભાઇ શાહ

શેઠ શ્રી મયાભાઇ ઠાકરશી શાહ ધર્માદા ટ્રસ્ટ, ૧૦/૧૧, લબ્ધી વિક્રમ, ધરણીધર દેરાસર પાસે, શ્રેયાંસનાથ સાસાયટી સામે, વાસણા, અમદાવાદ-૭. જી ૪૩પરલ્૬

ઝાણ સ્વીકાર

પૂ. આચાર્ય ભગવંત શ્રી **યશોદેવસ્**રિશ્વરજી મહારાજશ્રીના વિપૂલ કલા સંગ્રહમાંથી ભગવાન મહાવીરનાં ચિત્રો અને ભગવાનના જન્મપ્રસંગે એમણે ભગવાનના જીવન-પ્રસંગોનું આછું અવલોકન કરતું જે ઉદ્દબોધન કર્યું તે છાપવા બદલ

રાજેન્દ્ર મયાભાઇ શાહ ૧, પાર્શ્વસદન, ૨૨૮, ડૉ. એની બેસંટ રોડ, વરલી, મુંબઇ - ૪૦૦૦૨૫. જ્વ૪૯૩૭૯ ૪૮

આવૃતિ પહેલી ચૈત્ર સુદ ૧૩, વીર સંવત રપ૧૪ મહાવીર જન્મ તિથિ

આવૃત્તિ બીજી ભાદરવા સુદ પ, વીર સંવત ૨૫૨૦

રોઠશ્રી મયાભાઇ ઠાકરશી શાહ ધર્માદા ટ્રસ્ટમાં આંખની ઠોસ્પીટલ શરુ કરવાના શુભ સંકલ્પ નિમિત્તે

> **પ્રિન્ટર્સ દીપક પ્રિંટરી,** ૪૪૪, રવિવાર પેઠ, પુના : ૪૧૧૦૦૨. જી ૪૫૮૪૭૨, ૪૫૮૧૮૩

शिवमस्तु सर्व जगतः, परहितनिरताभवन्तुभूतगणाः। दोषाः प्रयान्तु नाशं, सर्वत्र सुखी भवतु लोकः॥

સમર્પણ

મારા પરમ પૂજ્ય પિતાશ્રી શ્રી મયાભાઇ ઠાકરશી શાહ ને સાદર સમર્પણ

ભગવાન મહાવીરના છવનનું આછું અવલોકન મુંબઇની જન્મોત્સવની ઉજવણી પ્રસંગે ઉદ્બોધન ઉદ્દખોધક : પુ. મુનિશ્રી યશોવિજયજી दुर्वाररागादिवैरिवारनिवारिणे । नमो अर्हते योगीनाथाय महावीराय तायिने ॥१॥ पत्रगे च सुरेन्द्रे च कौशिके पादसंस्पृशि । निर्विशेषमनस्कायः श्रीवीरस्वामिने नमः ॥२॥ कुतापराधेऽपिजने कृपामन्थरतारयोः । ईषद् बाष्पाईयोर्भद्रं श्रीवीरजिननेत्रयोः ॥३॥ શ્રીમદ કલિકાલ સર્વજ્ઞે, ભગવાનને ત્રણ શ્લોક દ્વારા આપેલી ભારોભાર શ્રદ્ધાંજલિનું વિવેચન કરી પછી આગળ વધીએ -******* 8

મહાનુભાવો ! આજે આ કાળના અન્તિમ તીર્થંકર વીતરાગ, સર્વજ્ઞ, સર્વગુણસંપન્ન, અહિંસા ધર્મના આદ્ય પ્રખરપુરસ્કર્તા, માત્ર માનવજાત ઉપર જ નહિ પણ પ્રાણી જીવમાત્ર ઉપર કરુણા-દયાની અવિરત વર્ષા વરસાવનાર, જડચેતન પદાર્થો પ્રત્યે સમભાવ રાખનાર, જીવન-મુક્તિનો માર્ગ બતાવનાર, જીવમાત્રનું ધ્યેય મોક્ષ જ હોવું જોઇ એ અને એ માર્ગના પથપ્રદર્શક એવા મહામાનવ ભગવાન મહાવીરનો-જગતનું કલ્યાણ કરવામાં કારણભૂત એવો- કલ્યાણકનો મંગલમય દિવસ છે.

આજે તમારી સપ્રક્ષ, વિઘાપ્રેમી સિદ્ધરાજ અને રાજર્ષિ કુમારપાલ આ બબ્બે રાજાઓના પ્રતિબોધક, લાખો શ્લોકના રચયિતા, સંખ્યાબંધ મહાન ગ્રન્થ કૃતિઓના રચયિતા, આ કાળના સર્વજ્ઞ જેવા આજથી ૮૦૦ વરસ ઉપર એટલે બારમી સદીમાં થયેલા ગુજરાતની

રાજધાની પાટણમાં મહાન પરમાર્હન ગુજરેશ્વર કુમારપાલ મહારાજાની વિનંતિથી રચેલા યોગશાસ્ત્ર ગ્રન્થના પ્રારંભમાં મંગલાચરણ કરીને ભગવાનની જે મહાનતા વર્ણવી છે એ જ શ્લોકનું પલિલ ઉચ્ચારણ મેં કર્યું. તમોએ તેનું પવિત્ર શ્રવણ કર્યું. હવે એનો થોઇ. જરૂરી અર્થ સમજી લઇએ, પછી ભગવાનના જીવનની અલ્પ ઝાંખી કરીએ -

પ્રથમ શ્લોકમાં નમો દુર્વાર… એવું ભગવાનનું વિશેષણ વાપરીને ગ્રન્થકાર એમ જણાવે છે કે, આ સંસાર રાગદ્વેષથી ભરેલો છે. ચારે બાજુએ એની જ્વાળાઓ ધગધગી રહી છે. સહુ એથી જલી રહ્યા છે. આ રાગદ્વેષ માનવજાતના કદૃર શત્રુઓ છે. એને જીતવાનું કામ બહુ જ દુષ્કર છે. આવા દુર્ઘર શત્રુઓને પણ જે ભગવાને અહિંસા, સંયમ, તપ, ત્યાગ વગેરે દ્વારા ભગાડી દઇને જેઓ વીતરાગ અવસ્થાને પામ્યા એવા શ્રેષ્ઠ ચારિત્રવાન નિર્મળ ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

अर्हते... બીજા વિશેષણને સમજીએ. વીતરાગ બનવાથી ભગવાન હવે સાચા અર્થમાં તીર્થંકર બન્યા હોવાથી દેવો, મનુષ્યો સહુના માટે પૂજનીય, વંદનીય બન્યા. હેમચંદ્રાચાર્યજી રચના યોગશાસ્ત્રની કરી રહ્યા છે, મંગલાચરણ એનું જ છે, એટલે યોગને અનુકૂળ વિશેષણ વાપરતાં લખ્યું કે યોगીનાથાય ભગવાનને યોગીનાથ કહ્યા. એટલે વિશ્વમાં જાતજાતની યોગ સાધનાઓ કરી રહેલા યોગીઓના પણ ભગવાન ઉપરી-નાથ છે, સ્વામી છે, કેમકે યોગના સર્વશ્રેષ્ઠ સાધક મહાવીર હતા.

પ્રશ્ન : આપણામાં જૈનધર્મમાં પણ યોગ સાધના ખરી ? જવાબ : ટૂંકામાં અપાય તેવો નથી, છતાં પુછ્યો છે તો થોડો ખ્યાલ આપું. વરસોથી આ દેશમાં એક એવો ખ્યાલ સહુને પ્રવર્તે છે કે યોગ તો હિન્દુઓનો કે અજૈનોનો. જૈનો યોગમાં ખાસ માનતા નથી અને

સાથે સાથે ઉત્તર ભારતમાં સેંકડો અર્જૈન યોગીઓ યોગ સાધના કરતા હોય છે તે જાણીતી વાત છે, અને જોગીયો-જોગીડો શબ્દ પણ અર્જૈન સંન્યાસીઓ જોડે ખૂબ સંકળાયેલો છે. અને હઠયોગના તો ઘણા ચમત્કારો લોકોને જોવા પણ મળે છે. એટલે જૈનો યોગમાં માનતા નથી એવી ગેરસમજ ઊભી થાય તે સ્વાભાવિક છે.

જૈનઘર્મમાં પ્રાણાયામ, હઠયોગ આદિને સંયમયાત્રા માટે બાધક ગણીને તે અંગે ચેતવણી આપી છે. જૈનોની યોગની વ્યાખ્યા-સાધના અનોખી છે. જો કે પાછળથી કેટલીક યોગની બાબતોને જૈનાચાર્યોએ દેશકાળને અનુલક્ષીને સ્વીકારી છે. આગમ આદિ સાહિત્યમાં યોગસાધનાની વાત વિશેષ પ્રકારે મળતી નથી. મહાપ્રાણધ્યાનની, સર્વસંવરધ્યાનની વાતો મળે છે, જે યોગનું જ અંગ છે. વિક્રમની પ્રથમ શતાબ્દીથી જીવન સાધનાના ગ્રન્થો રચાવા શરૂ થયા, પછી વિક્રમની બીજી, ત્રીજી શતાબ્દીથી શ્રેષ્ઠકૃતિ તત્ત્વાર્થસૂત્ર પછી પૂ. જિનભદ્રગણિજી, પૂ. હરિભદ્રસૂરિજી, પૂ. હેમચંદ્રસૂરિજી, પૂ. ઉપા. યશોવિજયજી આદિ પૂજ્ય ગ્રન્થકારો યોગના સાધકો, યોગ વિષ્યના પ્રતિષ્ઠિત ઊંડા વિદ્વાનો અને બહુમાન્ય રચનાકારો થયા છે, જેમણે યોગ વિષ્ય ઉપર ઘણું ઘણું લખ્યું છે.

નહિ અને જ્યારે નાગ ડસ્યો ત્યારે તેના પ્રત્યે મનમાં દ્વેષ-રોષ જાગ્યો નહિ, એટલે આચાર્યશ્રીજી લખે છે કે પરસ્પર વિરોધી-ઉભય પરિસ્થિતિ વચ્ચે મન-કાયાની સમતુલા જાળવનારા એવા ભગવાનને હું નમું છું.

ત્રીજા શ્લોકમાં ભગવાનની ૧૨॥ વર્ષની ઘોર સાધના દરમિયાન એક ઘટના બનેલી. એ ઘટનાની વાત આ શ્લોકમાં જણાવી તેને અનુલક્ષીને સાધનાકાળ દરમિયાન ભગવાન ધ્યાનની કેટલી ઉચ્ચ સ્થિતિએ પહોંચ્યા હતા તે જણાવે છે. ભગવાનની ટોચે પહોંચેલી કરુણાની વાત જાહેર કરીને ગ્રન્થકાર ભગવાનનાં નેત્રોને બિરદાવે છે. કેવળજ્ઞાન થતાં પહેલાંની સાધના દરમિયાન સ્વર્ગના સંગમદેવે ભગવાનને ધ્યાનભંગ કરવા ધરતી ઉપર આવીને એક પછી એક ઉપસર્ગો, અસહ્ય ઉપદ્રવોની હારમાળા ખડી કરી દીધી. છેક્વે ભયંકર કાળચક્ર મૂક્યૂં. અતુલબલી છતાં ભગવાન ધરતીમાં ખૂંપી ગયા પણ ભગવાન ધ્યાનથી ચલિત થયા નહિ. સાધના-ધ્યાન અખંડ રહ્યાં. સંગમનાં તમામ શસ્ત્રો બુઠાં બની ગયાં-પરાજિત થઇ ગયાં.

સંગમ અપરાધી હતો, ગુનેગાર હતો. સામાન્ય રીતે અપરાધી ઉપર જલદી કોઇ દયા ન કરે પણ અપરાધ માટે સજા કરે, પણ આ વાત તો સામાન્ય માનવીઓ માટે હોઇ શકે, પરન્તુ આ તો હતા કરુણામૂર્તિ ભગવાન ! અપરાધી ઉપર પણ ઉપકાર કરનાર અને ક્ષમા બક્ષનાર મહામાનવ હતા. મહાપુરુષોની મહાનતાની આવા પ્રસંગે જ કસોટી થાય છે. એટલે પોતાને ત્રાસ આપ્યો એની ભગવાને કશી ચિંતા

કરી નહિ. અપરાધી પ્રત્યે ન રોપ, ન ગુસ્સો, ન તિરસ્કાર પણ ઉલટું આગળ વધીને ભગવાનના હૈયામાં કરુણા હતી તેથી ચિંતા ઉભરાઇ ગઇ. બીજાને ત્રાસ આપ્યાનું ભયંકર પાપ બાંધનાર આ જીવનું ભાવિ કેવું ભયંકર દુઃખદ હશે એ વિચારતાં ભગવાનના બંને નેત્રો ભીનાં થઇ ગયાં-ઝળઝળિયાં આવી ગયાં એમ જણાવીને નેત્રોને બિરદાવ્યાં.

એમના વારસદારો તરીકે આપણે પણ રાગ-દ્વેષથી બચતા રહીએ, સુખદુઃખ વચ્ચે સમતાભાવ રાખીએ અને આપણા અપરાધીઓ પ્રત્યે ઉદારભાવ રાખી કરુણા દાખવીએ.

આર્યભૂમિથી અલંકૃત આ ભારતદેશ એ ઇશ્વરોની- અવતારોની ભૂમિ છે, સંતો-ૠષિ-મહર્ષિઓનું નિવાસસ્થાન છે. આવી પવિત્ર ભૂમિ ઉપર આજથી રપદપ (અઢી હજાર વર્ષ ઉપર) વર્ષ ઉપર (ત્રિશલા માતાની કુક્ષિથી) એક મહાન તેજ પ્રગટ થયું હતું, અને તે ધીમે ધીમે ભારતના મોટા ભાગ ઉપર પથરાઇ ગયું હતું. એ તેજ-ગંગામાં ભારતના અનેક રાજા-મહારાજાઓ, રાજરાણીઓ, રાજકુમારો, રાજકુમારિકાઓ, ગરીબો અને અમીરો, બાળકો અને વૃદ્ધો, નવયુવાનો અને નવયુવતીઓ વગેરે લાખો લોકો સ્નાન કરીને પાવન થયા હતા. એ તેજ બોંતેર-બોંતેર વર્ષ સુધી પોતાનો મંગલ અને કલ્યાણકારી પ્રકાશ પાથરીને અંતે આપણા દુર્ભાગ્યે વિલય થયું હતું, જે તેજને વિલય થયે આજે ર૪૯૩ વર્ષ થયાં એટલે કે વિ. સં. નાં ર૦ર૩ વર્ષ થયાં.

મહાવીરના આત્માનું. ભગવાન મહાવીર અહિંસાના પરમવિભૂતિ સ્વરૂપ હતા, સાચા દષ્ટા હતા અને દીર્ઘતપસ્વી તરીકે વધુ જાણીતા થયા હતા. આ વિભૂતિનો જન્મ ચૈત્ર સુદિ તેરસની મધ્યરાત્રિએ થયો હતો, એટલે અઢી અઢી હજાર વર્ષ પસાર થવા છતાં આજે આપણે અને ભારતના લાખો લોકો એ મહાન આત્માના જન્મદિનની વિવિધ રીતે ઉજવણી કરવા દ્વારા તેમના મહાન આત્માને યાદ કરશે અને અનંતગુણી એ પરમ ઉપકારીના ગુણોના ગુણાનુવાદ ગાઈને એમના મહાન ગુણોને, મહાન ઉપકારોને ભાવભીની શ્રદ્ધાંજલિઓ અર્પણ કરશે.

અંતિમ તીર્થંકર ભગવાન મહાવીર ક્યાં જન્મ્યા હતા, કોને ત્યાં જન્મ્યા હતા ? એમનું ગૃહસ્થજીવન અને ત્યાર પછી સાધુ જીવન કેવું હતું. એમના જીવનમાં જન્માન્તરનું સાથી બનેલું મહાન જ્ઞાન જન્મતાં જ કેવું લાવ્યા હતા. એમનું ચારિત્ર કેવું અનુપમ કોટિનું હતું. સાધુ અવસ્થાનો સ્વીકાર કર્યા બાદ વિશ્વના કલ્યાણ કરવા માટે જોઇતી આધ્યાત્મિક તાકાત મેળવવા તેમણે તપ અને ત્યાગમાર્ગની કેવી આધ્યાત્મિક તાકાત મેળવવા તેમણે તપ અને ત્યાગમાર્ગની કેવી અનુપમ કોટિની સાધના કરી હતી. એમના જીવનમાં દયા, ક્ષમા, કરુણા અને પ્રેમનો નાયગરાના ધોધ જેવો કેવો મહાસ્રોત વહેતો હતો ? એ કેવા મહાન હતા એમના સિદ્ધાન્તો કેવા લોકકલ્યાણકર હતા, તેની આછી પતલી ઝાંખી કરવા આજે આપણે એકત્રિત થયા છીએ. એ બધી બાબતો યશોચિત અન્ય વક્તાઓ કહેશે. હું તો બહુજ સંક્ષેપમાં કહીને મારી જીહ્વા, મન અને આત્માને પવિત્ર કરીશ.

ભગવાન મહાવીર બિહારની મહાન પુણ્યભૂમિ ઉપર જન્મ્યા હતા, જન્મ્યા ત્યારથી જ તે મહાન જ્ઞાની હતા એટલે કે મતિ, શ્રુત, અવધિ આ નામના ત્રણ જ્ઞાન સાથે જન્મ્યા હતા. બાલ છતાં અબાલ હતા, યુવાન વયે પહોંચ્યા બાદ જ્ઞાનદષ્ટિથી અખિલ વિશ્વને જન્મ,

જરા, મરણ, આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિ, રોગ, શોક, સંતાપ વગેરે અનેકવિધ દુઃખોથી ગ્રસ્ત થયેલું જોઇ દયા અને કરુણાથી ઉભરાતું તેમનું હૃદય દ્રવી ગયું. તેમને એમ થયું કે કેવળ માનવજાત માટે જ નહિ પણ સમગ્ર પ્રાણી સૃષ્ટિને માટે, એ પછી મનુષ્ય હોય, પશુ હોય કે ક્ષુદ્ર જંતુ રૂપે હોય પણ જો મારામાં કોઇ એવી દિવ્યશક્તિ પ્રાપ્ત થાય તો તેમને સાચી શાંતિનો, સાચા સુખનો, કલ્યાણનો સાચો રાહ બતાવું. એમનું મંથન ઉગ્ર બન્યું અને ઇષ્ટબળ મેળવવા રાજમહેલનો વૈભવ છોડ્યો. કુટુંબ કબીલો અને દોલત છોડી. સંસારી મટીને સાધુ બન્યા, એ વખતે એમણે સાધુ જીવનની પાંચ ભીષ્મ પ્રતિજ્ઞાઓ લીધી. આજથી લઇને આજીવન સુધી અર્થાત્ જીવનની અંતિમ ક્ષણ સુધી મનસા, વાચા, કર્મણા-મનથી, વચનથી કે કાયાથી કોઇપણ પ્રાણીની હિંસા કરીશ નહિ, કરાવરાવીશ નહિ અને જે કોઇ કરતાં હોય તેને હું ટકો આપીશ નહિડ્ડિએ જ રીતે જુઠું, ચોરી, સ્ત્રીસેવન કે પરિગ્રહનું સેવન ન કરવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી. અને તે જ વખતે ચોથું મનઃપર્યવ જ્ઞાન ઉપજ્યું. દુનિયાના મનુષ્યોના, પશુના સર્વના મનના વિચાર જાણવાને સમર્થ બન્યા. અને રખે કોઇ પાપ ન થઇ જાય તે માટે પૂર્ણ સાવધાન બન્યા, રખે કંઇ પ્રમાદ ન થઇ જાય એ માટે જાગૃત બન્યા, સાથે સાથે ઉપવાસોની તપશ્ચર્યા શરૂ કરી, ગામે ગામ, નગરે નગર, જંગલે જંગલમાં વિહાર કરવા માંડ્યો. મુખ્યતયા મૌનપણે વિચરે છે. આત્માનું શુદ્ધિકરણ (રિકાઇન) કરવાની ખોજમાં ભગવાન અંતર્મુખ બન્યા. બહિર્મુખ ભાવનો પરિત્યાગ કર્યો છે. શારીરિક સુશ્રુષા કે સારસંભાળને તિલાંજલિ આપી છે. શરીરની મુખ્ય અનિવાર્ય જરૂરિયાતો આહાર અને નિદ્રા એનો પણ (લગભગ) ત્યાગ કર્યો છે. જ્યાં જ્યાં જાય છે ત્યાં ત્યાં કાઉસ્સગ્ગ મુદ્રાએ રહીને ધ્યાનમાં એકાતાર બની જાય છે. એ અવસ્થામાં અને અન્ય પ્રસંગોમાં ગમે તેવા ભયંકર

\mathbf{S}

ઉપદ્રવો, ઉપસર્ગો થાય, કોઇ તેમને સન્માન આપે કે અપમાન કરે પણ પૂર્ણ સમભાવે હર્ષ પૂર્વક સહન કરે છે, અને એ દ્વારા નવાં કર્મોને આવતાં રોકે છે અને પુરાણાં કર્મને ખંખેરતા જાય છે તેમ જ આત્મિક જ્ઞાનની જ્યોતિને પ્રજ્વલિત કરતા જાય છે. કેવલજ્ઞાન-ત્રિકાલજ્ઞાન-ના પ્રકાશ આડાં આવરણોને હઠાવતા જાય છે. તેમજ એમની સાધનાનો વેગ પ્રચંડ બનતો જાય છે. આમ કરતાં સાડાબાર વરસ થયાં, આત્મા ઘણી ઉચ્ચ સ્થિતિએ પહોંચ્યો છે. વિશ્વનાં પ્રાણીમાત્ર સાથે અભેદભાવ જેના હૈયામાં ઉત્પન્ન થયો છે હું-તુંનો ભેદભાવ સર્વથા વિલીન થઇ ગયો છે. હુંમાં તું ને તુંમાં હું જ જેઓ જોઇ રહ્યા છે. આત્મા અહિંસક ભાવની પરાકાષ્ઠાએ પહોંચ્યો છે. હું તું (તે) સર્વનામોનું સ્થાન ગયું. સમગ્ર જગતને આત્મૌપમ્ય દષ્ટિએ જુએ છે. મોટાભાગના જોરદાર કર્મશત્રુઓને મહાત કરી નાંખ્યા છે. આત્માને તાવી તાવીને શુદ્ધ કંચન જેવો બનાવી દીધો છે. એવા પ્રસંગે પોતાના જ્ઞાન પ્રકાશના મહાન પૂંજને રોકનારા ઘાતી કર્મના દરવાજા ઝડપથી ખુલી જાય છે, આવરણના પડદાઓ હટી જાય છે અને ભગવાનને કેવલજ્ઞાન પ્રગટ થઇ જાય છે. આ જ્ઞાન ત્રૈકાલિકજ્ઞાન છે. ભૂત-ભવિષ્ય અને વર્તમાન ત્રણેય કાળનાં દ્રવ્યો અને પર્યાયોને જોવા અને જાણવાની શક્તિનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે અને અખિલ વિશ્વની પરિસ્થિતિનો સાચો તાગ તેમને મલી જાય છે. વિશ્વનાં સત્-અસત્ પદાર્થોને, તેના ભાવોને જુએ છે. હેય શું છે! ઉપાદેય શું છે! તે જુએ છે. સંપૂર્ણ, શાક્ષત અને નિર્ભેળ સુખ શું ? તે કચાં છે, તે મેળવવાનો માર્ગ કયો ? અને પારાવાર દુઃખો ભોગવવાં શાથી પડે છે વગેરે બાબત તે જોતા અને જાણતા થયા એટલે ભગવાન કેવલી થયા અને અસંખ્ય ઇન્દ્રો, દેવો, મનુષ્યો આદિથી પૂજાતા થયા. પછી સમોસરણમાં બેસીને ૩૦ વર્ષ સુધી ધર્મદેશના-પ્રવચનો આપ્યાં. હજારો-લાખો માણસોએ એ પ્રવચનો

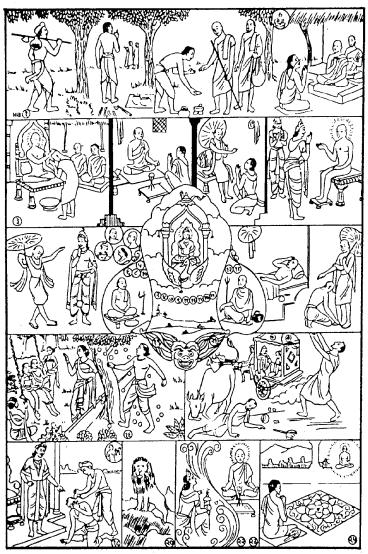
ઝીલ્યાં. હજારોએ સાધુધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સ્વીકાર કર્યો. હજારોએ સમ્યગ્દર્શનનો પ્રકાશ મેળવ્યો. હજારોએ શ્રાવકધર્મ તથા શ્રમણમાર્ગની ઉત્કૃષ્ટ આરાધના કરી, ઘાતીકર્મનો ક્ષય કરી કેવલજ્ઞાન પામી મોક્ષ પ્રાપ્ત કર્યું. ભગવાન મહાવીર વિશેષરૂપે મગધની ભૂમિ ઉપર વિચરી સોળ પ્રહર-૪૮ કલાકની લાંબી દેશના આપી બાકીના ચાર અઘાતી કર્મોનો ક્ષય કરી અસંખ્ય યોજન દૂર આકાશમાં આવેલ સિદ્ધશિલા ઉપર કાયમને માટે સ્થિત થયા. ભગવાને પોતાના જન્મ-મરણના ફેરા બંધ કર્યા, સર્વ દુ:ખોનો અંત કર્યો અને અનંતા સુખના ભોક્તા બન્યા.

આવા અનંત ઉપકારી જન્મોજન્મ કલ્યાણ કરનારા, પ્રાણીમાત્રને આત્મકલ્યાણનો સાચો રાહ બતાવનારા રાહબર પરમાત્માને આજે કોટિ કોટિ વંદન કરીએ. એમણે ચીંધેલા અહિંસા સત્યના માર્ગે ચાલીએ. ભગવાનને એ જ મોટામાં મોટી અંજલિ આપી ગણાશે. અંતમાં મંગલ અને કલ્યાણકારી એક પ્રાર્થના કરી લઇએ.

शिवमस्तु सर्व जगतः, परहितनिरताभवन्तुभूतगणाः। दोषाः प्रयान्तु नाशं, सर्वत्र सुखी भवतु लोकः॥

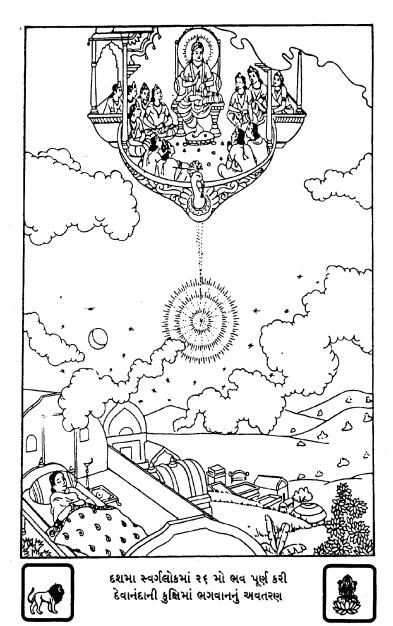
અર્થાત્ સમગ્ર જગત સુખી થાઓ, તમામ પ્રાણીઓ બીજાનું ભલું કરવામાં જ મચ્યાં રહો. તમામ પ્રાણીઓના તમામ દોષો નષ્ટ થાઓ અને આ સમગ્ર વિશ્વ એટલે ત્રણેય લોકના જીવાત્માઓ બધી રીતે સુખી રહો.

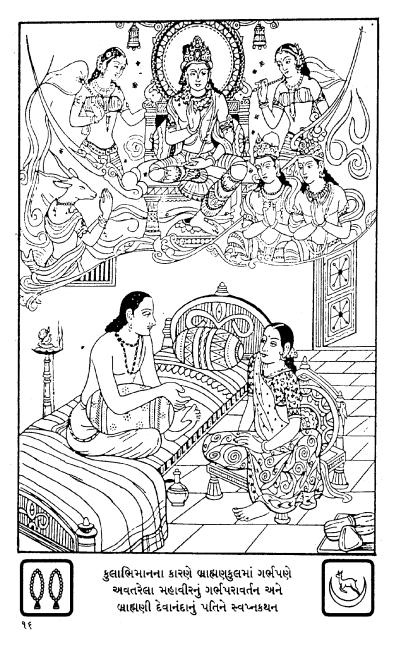
ભારતીય સંસ્કૃતિની આ ઉદાત્ત પ્રાર્થના કરીને મારા વક્તવ્ય ઉપર હું પૂર્ણવિરામને સ્થાન આપું છું.

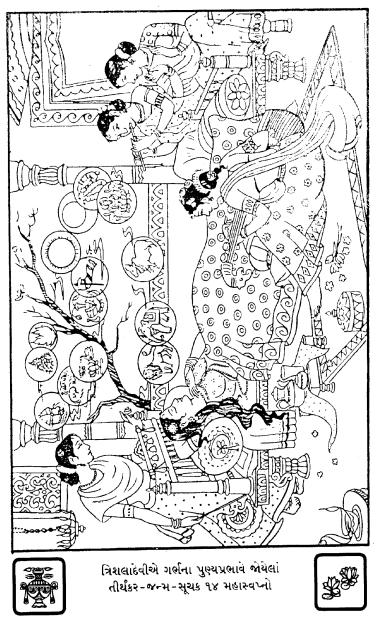
ભગવાન મહાવીરના મહત્વના આત્મસાધનાના ૨૫ પૂર્વભવો

ભક્તિના અભિલાષી સૌધર્મેન્દ્રનું પાંચ રૂપ ધરી ભગવાનને લઇ મેરુપર્વત તરક પ્રયાણ

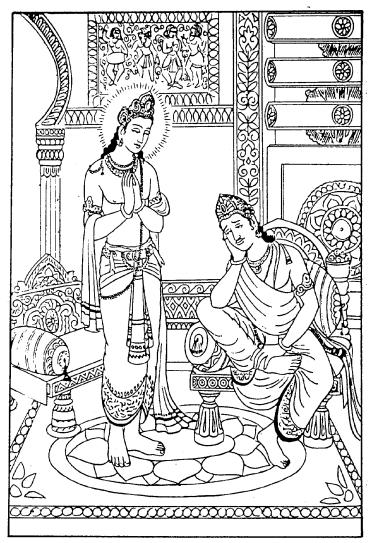

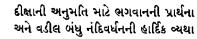

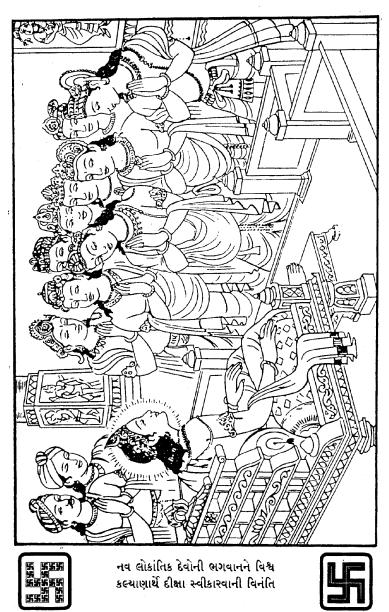
કુટુંબીજનો સમક્ષ ભગવાનનો ધાર્મિક ઉપદેશ

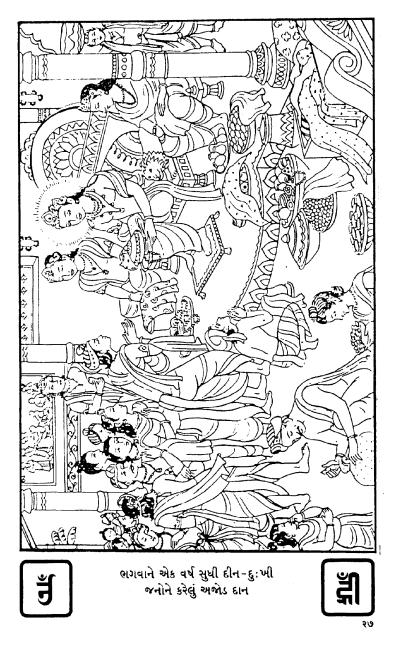

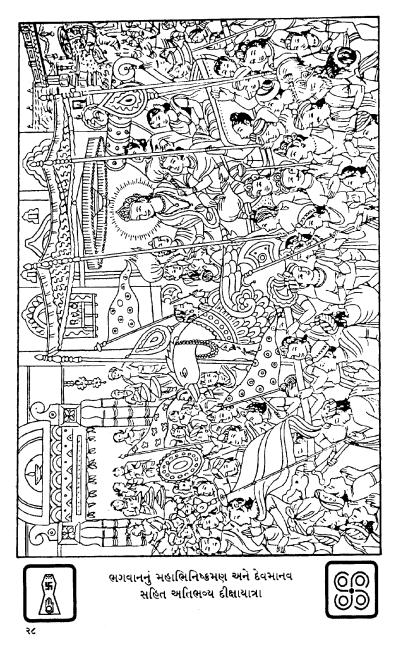

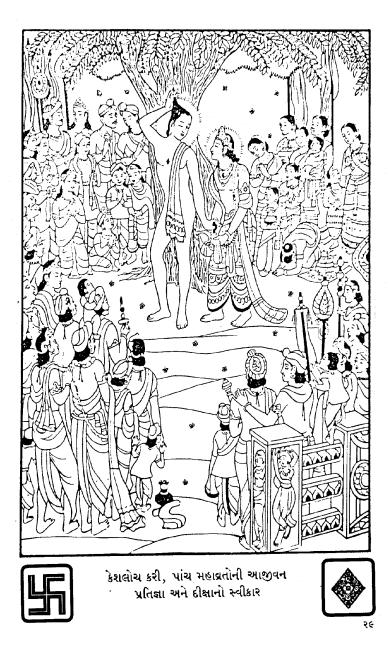

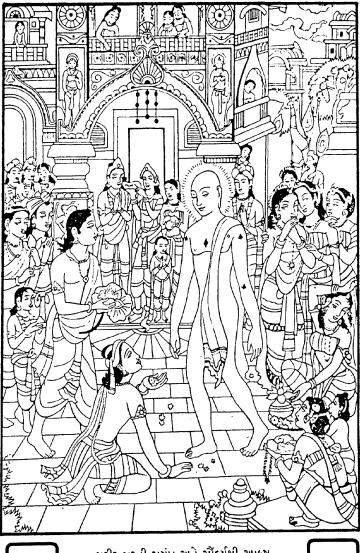

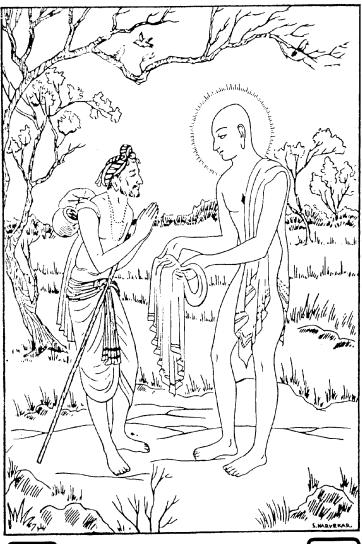

શરીર પરની સુગંધ અને સૌંદર્યથી આકૃષ્ટ નર નારીઓના અનુકૂલ ઉપસર્ગ છતાં ભગવાનના ચિત્તની શ્રેષ્ઠ સ્વસ્થતા

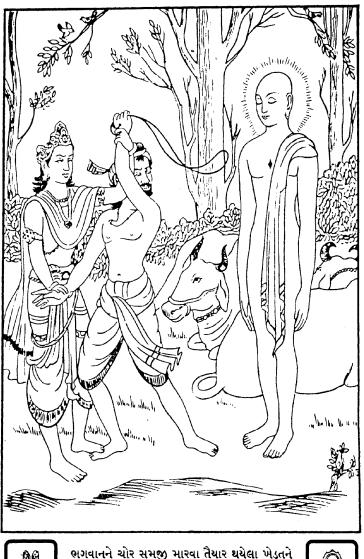

દરિદ્ર બ્રાહ્મણની યાચના અને ભગવાનનું અનુકંપા દાન

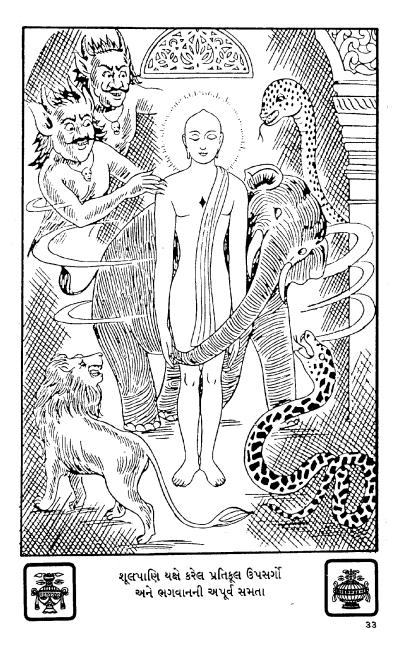

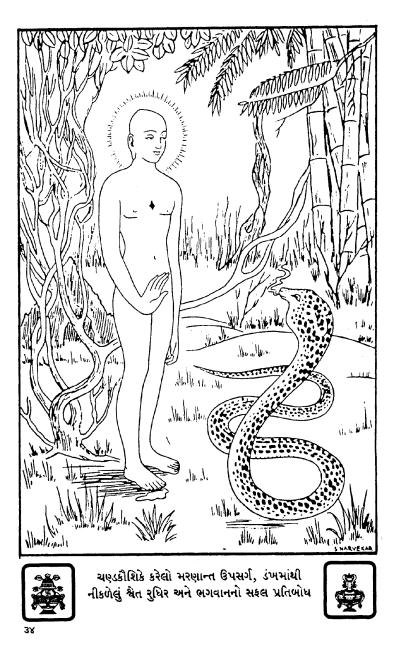

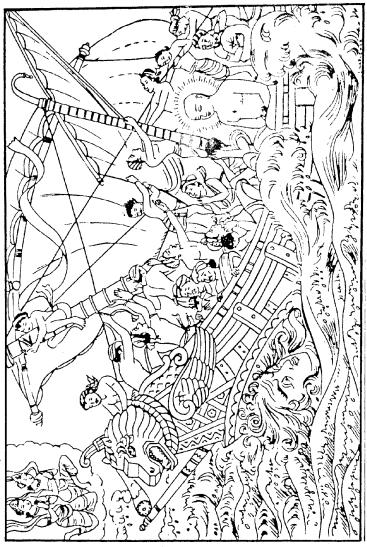

ભગવાનને ચોર સમજી મારવા તૈયાર થયેલા ખેડૂતને રોકવા સ્વર્ગમાંથી ઇન્દ્રનું શીધ્ર આગમન

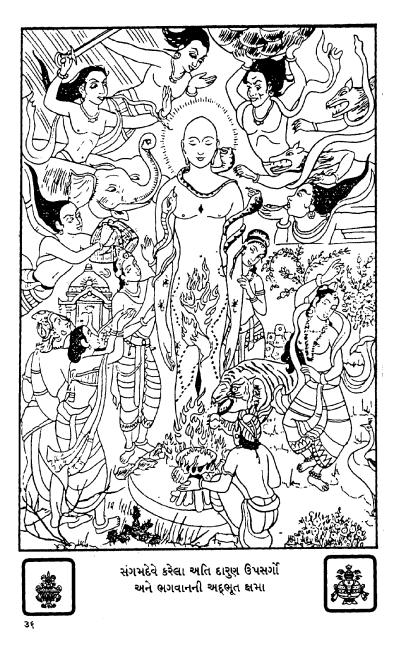

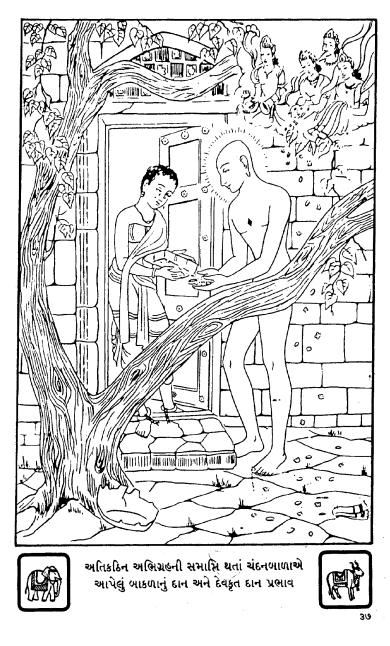

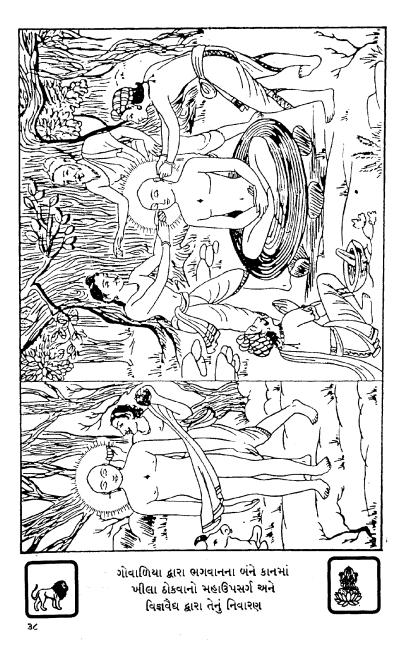

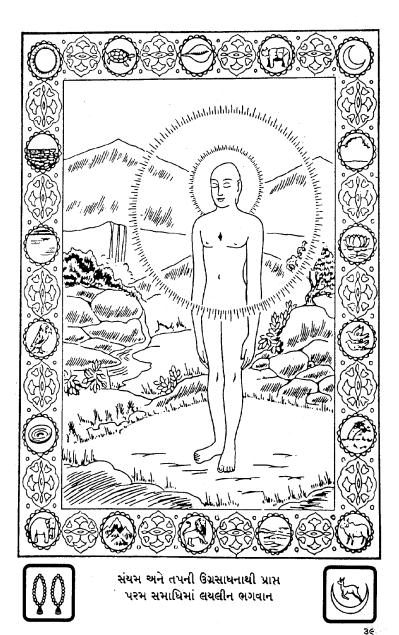
સુદંષ્ટ્ર દેવનો જલદ્વારા નાવોપસર્ગ અને કંબલ-શંબલ દેવો દ્વારા સહુની રક્ષા

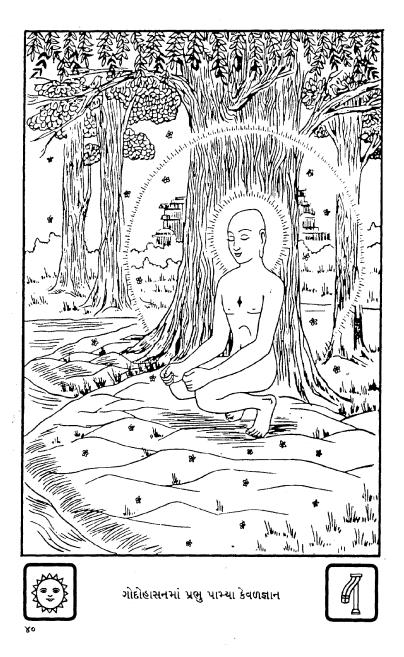

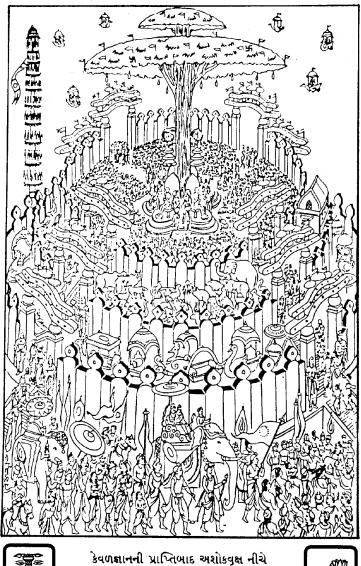

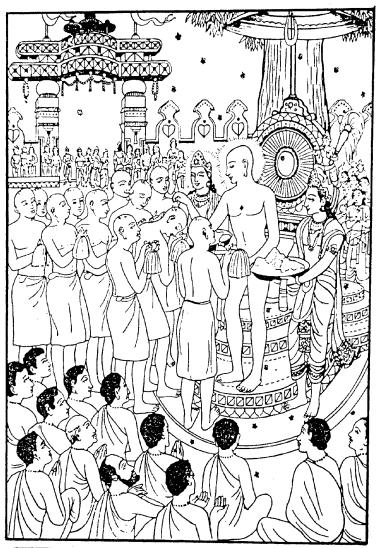

ે કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિબાદ અશોકવૃક્ષ નીચે ભગવાનનું અદ્ભૂત અને અમોઘ ધર્મ પ્રવચન

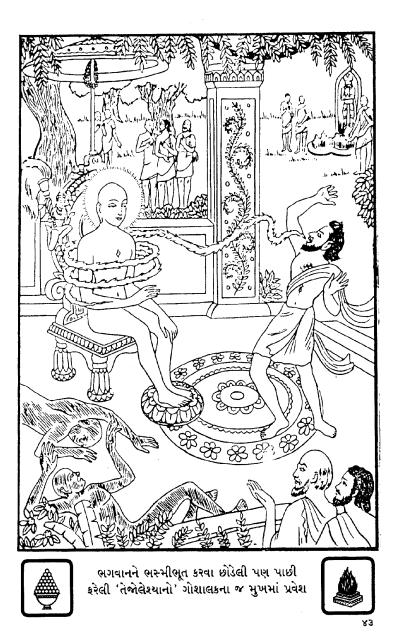

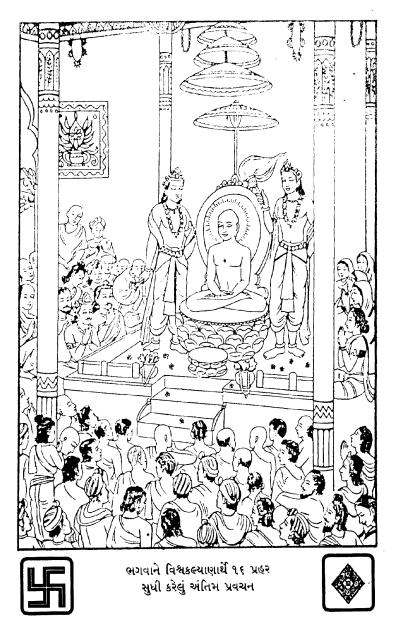

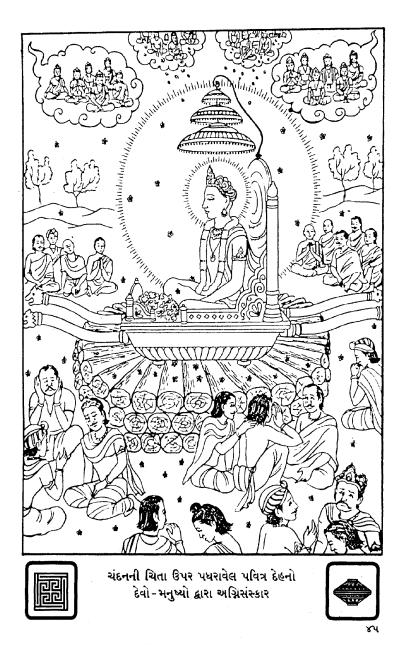

બોધ પામેલા ૧૧ બ્રાહ્મણ પંડિતોને દીક્ષાપ્રદાન અને તેઓની ગણધરપદે સ્થાપના

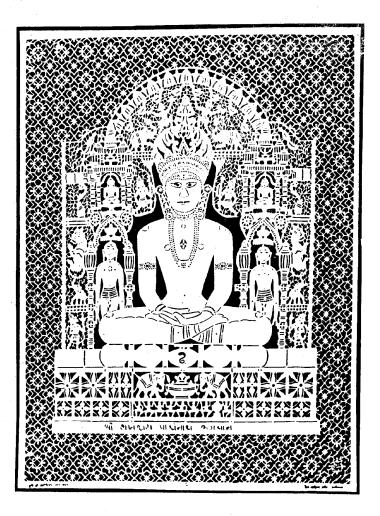

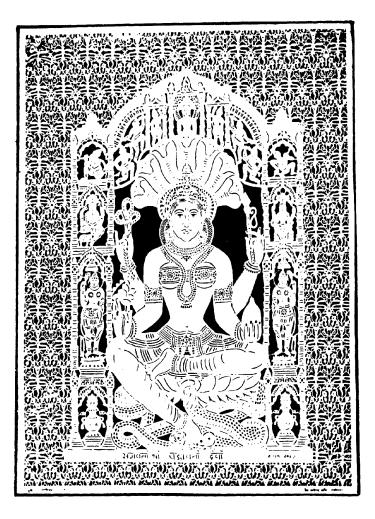

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ

અલૌકિક પદ્માવતી દેવી

શેઠશ્રી મયાભાઇ ઠાકરશી શાહ ધર્માદા ટ્રસ્ટમાં ચાલતી પ્રવૃત્તિઓ...

મેડીકલ સેંટર

- હોમીયોપેથીક ક્લીનીક
- આયુર્વેદિક ક્લીનીક
- એલોપેથીક ક્લીનીક
 - એક્યુપ્રેશર ટ્રીટમેન્ટ

ડેન્ટલ કલીનીક પોલી કલીનીક જેમાં નિષ્ણાત

- કીઝીશીયન કાર્ડીયોલોજીસ્ટ ડૉક્ટર
- ચામડીના દર્દના ડૉક્ટર
 ઑર્થોપીડીક સર્જન ડૉક્ટર
- ઇ. એન. ટી. અને સ્ત્રી રોગોના નિષ્ણાત ડૉક્ટરોની સેવા
 પેથોલોજીની સુવિધાઓ પણ ઉપલબ્ધ છે. જેમાં ફુલ બૉડી
 ચેક-અપની પણ સુવિધા છે.

આંખની ઠોસ્પીટલ

- મોતીયાના સાદા તથા નેત્રમણી સાથે ઓપરેશન ટ્રીટમેન્ટ
- ઝામર નાસુરના ઓપરેશન તથા ટ્રીટમેન્ટ
- આંજણી ખીલ વિગેરે અંગેના ઓપરેશન
- આંખોના દરેક દર્દ અંગેની સારવાર

દરરોજ ઓ. પી. ડી. ની સુવિધા.

શૈક્ષણિક અને સાંસ્કૃતિક કેન્દ્ર

• સીવણ - ભરતના વર્ગો

• સંગીતના વર્ગો

ડ્રોઇંગ - પેઇન્ટીંગના વર્ગો
મેંદીના વર્ગો

શેઠ શ્રી મયાભાઇ ઠાકરશી શાહ ધર્માદા ટ્રસ્ટ, ૧૦/૧૧, લબ્ધી વિક્રમ, ધરણીધર દેરાસર પાસે, શ્રેયાંસનાથ સોસાયટી સામે, વાસણા, અમદાવાદ-૭. જી ૪૩૫૨૯૬

